

Pasi Hujasen lähettikirje 7/2019, 4.9.2019

Vaihtelevia satoja

Tänä syksynä monin paikoin on valtavasti luumuja. Tuutarin kirkon pihalla kanttorimme joutui tekemään tukia oksille, että ne kestäisivät hedelmien painon.

Eräällä kylällä pari päivää sitten luumupuu oli täynnä hedelmiä:

Omenoita on joillakin kylillä paljon, joillakin ei juuri yhtään. Keväällä omenapuiden kukinnan aikaan oli kylmiä öitä ja kukat paikka paikoin paleltuivat.

Elokuun alkupuolella moni seurakuntalainen valitti: ”On kylmä ja kuiva, mikään ei kasva!” Elokuun lopulla tuli sateita ja lämpimiä päiviä, mutta kurkkuja tulee kuulemma vähän – tosin yksi Tuutarin seurakuntalainen kertoi säilöneensä jo monta purkkia.

Tuutarin kirkon lähellä olevalta isolta pellolta on jo pitkään kerätty kaalia. Muistan, kuinka eräänä syksynä yksi supermarket möi kaalia noin 10 senttiä kilo.

Inkeriläisille peruna on ”toinen leipä”. Sitä taitaa tulla tavanomaisesti. Inkerissä peruna ja kaalikin korjataan usein varsin varhain – pelätään, että joku varastaa osan sadosta. Kaalista sanotaan, että se säilyy sitä paremmin, mitä myöhemmin sen korjaa. Inkeriläiset tekevät paljon hapankaalia, joka säilyy, vaikka sen korjaisi aikaisinkin.

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

1. (Tahallinen) kirjoitusvirhe

Kerroin aiemmin, että Krasnojarskin alueen johtajan nimi on Ass. Lieneekö lukemassani lehdessä ollut tahallinen kirjoitusvirhe, mutta hänen oikea nimensä on Aleksandr Uss – olen nähnyt sen monta kertaa eri yhteyksissä.

Valitettavasti itse asia ei ole muuttunut mihinkään: nyt eräs naisjohtaja haukkui tulvista selvinneitä ihmisiä pummeiksi. Asia herätti tietysti suurta pahennusta: ihmiset ovat menettäneet kaiken ja viranomaiset vain haukkuvat heitä.

2. Lasten ahdinko

Aikanaan venäjänopettajani sanoi, että tavallisella perheellä on Venäjällä mahdollisuus ”hankkia toinen lapsi”, kun esikoinen on 7-vuotias. ”Mutta silloin mies on yleensä jo häypynyt kuvioista!” hän lisäsi.

Venäjän väestöennusteet ovat tosi synkkiä. Yksi syy on 90-luvun sekasorto: silloin syntyi vähän lapsia – nyt silloin syntyneet naiset olisivat synnyttämisiässä.

Itse asiassa lapsiperheillä on usein kaikkein vaikein tilanne. Yleensä perheessä on vain yksi lapsi. Tutkimuksen mukaan enemmän kuin joka neljäs lapsi Venäjällä elää köyhyysrajan alapuolella. Erityisen vaikea tilanne on maaseudulla, jossa elää noin 45 % köyhistä lapsista.

Valtio tukee lapsiperheitä – on ns. äitiysraha jne. – mutta lapsia syntyy vähemmän kuin ihmisiä kuolee.

3. Pukki kaalimaan vartijana

Turvallisuus- ja lainvalvontaviranomaiset tekivät vuonna 2018 6613 rikosta. Poliisit tekivät niistä 3819.

Tulee tietysti muistaa, että kyse on ilmi tulleista rikoksista. Kuten suomalainen sananlasku sanoo: ”Ei korppi korpin silmää noki...”

4. Oma taskukin pitää täyttää

Venäjän valtion tilintarkastusvirasto laski, että vuonna 2018 valtion varoja käytettiin väärin noin 10,5 miljardin euron edestä. Tilanne on onneksi paranemaan päin, sillä edellisenä vuonna summa oli 25,5 miljardia euroa – siis lähes puolet Suomen valtion budjetista.

Syyttäjänvirasto sanoi, että se oli tutkinut korruptiota, jonka yhteisarvo oli noin 640 miljoonaa euroa. Se taas oli nousussa, edellisenä vuonna summa oli vain 360 miljoonaa euroa. Tulee tietysti muistaa, että tämä on vain se korruptio, josta jäätiin kiinni.

Erään arvion mukaan noin kolmasosa Venäjän taloudesta on harmaata – tai itse asiassa mustaa – taloutta.

5. Vielä on jotain yhteistä

Ukrainan keväällä valittu presidentti Volodymyr Zelenskij sanoi, että ainoa asia, mikä yhdistää Ukrainaa ja Venäjää on yhteinen raja. Tosin senkin paikka on nyt hieman epäselvä...

6. Pimeitä pulloja

Venäjän alkoholivirasto arvioi, että lähes puolet tutkitusta – 5.2 miljoonaa litraa 11 miljoonasta litrasta – myytiin laittomasti.

7. Ei sisävessaa

Viidesosa venäläisistä (noin 35 miljoonaa ihmistä) asuu ilman sisään tulevaa vettä ja viemäriä. Näin on myös suurimmalla osalla seurakuntalaisia, joita käyn katsomassa kylillä.

Tutkimuksen mukaan vanhusten suurin huoli on yksinäisyys – varmaan sama tilanne Suomessakin. Onneksi seurakuntalaisillamme on useimmiten joku sukulainen, joka huolehtii heistä. Tai sitten hyvä naapuri.

75 vuotta rauhan aikaa

4.9.1944 Suomi lopetti sotatoimet Neuvostoliittoa vastaan. Aseleposopimuksessa oli erikoinen piirre: Puna-armeija lopettaisi sotimisen vasta päivää myöhemmin. Rintamalla Puna-armeija jatkoi sotimista paikka paikoin tunnin verran pitempään kuin suomalaiset.

Nuorimmat sotilaat lienevät olleet 17-vuotiaita. Eli nyt he ovat jo 92-vuotiaita. Pian meillä ei enää ole sotaveteraaneja.

Luin lomalla viime vuonna ilmestyneen Bair Irincheevin kirjan ”Kannaksen suurtaistelut kesällä 1944 venäläisin silmin”.

Kirjan takakannessa on kuvattu alkutilanne:

Toisella puolella oli 24 jalkaväkidivisioonaa, 2 tykistödivisioonaa, 6 panssariprikaatia, 8 panssarirykmenttiä, 8 rynnäkkötykkirykmenttiä, 146 patteristoa (noin 1600 kenttätykkiä ja yli sata rannikkotykkiä), noin 1500 lentokonetta, 450 panssarivaunua ja noin 270000 sotilasta.

Toisella puolella oli 100 panssarivaunua, 25 rynnäkkötykkiä ja 289 kenttätykkiä. Koko Suomen ilmavoimilla oli 209 lentokonetta, joista etulinjan taistelukoneita oli noin 50. Sotilaita oli 75000, mutta viitisen prosenttia heistä oli maanviljelysломilla. Lisäksi puolustuslinjojen rakentaminen oli monista vaatimuksista huolimatta suurelta osalta laiminlyöty.

Inhimillisesti arvioiden on helppo sanoa, että voittajasta ei ollut mitään epäselvyyttä, Puna-armeijan ylivoima oli murskaava.

Irincheev sanoo, että Neuvostoliiton sota-arkistossa kesän 1944 hyökkäystä Kannaksella kutsutaan ”Viipurin valloitukseksi”. Ei siis turhaan mainita Tali-Ihantalan ja Vuosalmen/Äyräpään taisteluja. Tosin Irincheev kertoo, että Viipurin valloituksen jälkeen seuraaviksi tavoitteiksi oli asetettu Kymi-joki ja Lappeenranta-Imatra-linja. Mutta kun sinne ei päästy, mitäpä niitä muistelemaan.

Kirjan lopussa Irincheev vertailee kevään 1944 Moskovan ehtoja rauhaksi ja syksyn rauhanehtoja ja toteaa, että kevään ehdot olivat paljon paremmat.

Pitää kuitenkin muistaa, että Stalinin sanaan ei läheskään aina kannattanut luottaa. Olisiko keväällä tehty ehdotus muuttunut, jos Suomi olisi pyrkinyt sen pohjalta rauhaan. Lisäksi on syytä muistaa, että silloin olisi luovuttu suurista alueista, jotka syksyllä 1941 vallattiin, ilman taisteluita. Ja Saksa oli keväällä vielä paljon vahvempi kuin loppukesästä, kun Normandian maihinnousu kesäkuussa oli avannut Saksalle länsirintaman – irtautuminen Saksasta olisi voinut olla vaikeaa ja kallista.

Venäjällä on toisen maailmansodan jälkeen ollut erilaisia sotia – mm. Tšetšeniassa – ja kahakoita, mutta arvostetuimpia veteraaneja ovat ”Suuren isänmaallisen sodan” veteraanit. Ensi toukokuussa tulee 75 vuotta Natsi-Saksan kukistumisesta – juhallisuudet ovat varmasti valtavat.

Puhelin-ongelmia

Pariin päivään venäläinen kännykkäni ei ole toiminut Tuutarissa. Kirkkoherra yritti soittaa minulle ja minä hänelle - puhelu katkesi heti. Onneksi kanttorillamme on toisen operaattorin kännykkä ja kirkkoherra soitti hänelle ja asia tuli kuntoon.

Tekstiviestit onneksi toimivat. Pyysin erästä Tuutarin seurakuntalaista käymään MegaFonin toimistossa – hän asuu sen yläkerrassa – ja kysymään, missä vika. Vastaus oli: ”Teemme töitä sillä alueella.” Ehkä työt joskus loppuvat.

Onneksi puhelin toimii muualla. Huomenna menen Puškinin kylille ja suureen osaan paikoista soitan etukäteen.

Piispanvaali tulossa

Lokakuun 18. päivä Inkerin kirkossa valitaan uusi piispa.

Rovastikunnat ovat tehneet ehdotuksia – yleensä kolme. Kaikkiaan ehdokkaita on 13, mutta minusta mukana on muutama, joka ei itse halua tulla valituksi.

Mukana on myös muutamia nimiä, joita todella ihmettelen.

Jotkut haluaisivat jopa suomalaisen piispan, mutta kuten eräs Inkerin kirkon pitkäaikainen vaikuttaja sanoi: ”Se olisi Inkerin kirkon itsemurha!”

Pitää rukoilla, että oikea henkilö tulisi valituksi eikä vaali repisi kirkkoa – hävinneen ehdokkaan kannattajat eivät aina ota tappiota kovin rakentavasti.

Kun nykyinen paavi valittiin, hänen ensimmäiset sanansa olivat: ”Rukoilkaa minun puolestani!” Oikea asenne kirkon johtajalle.

Elektroninen passi

Venäjä on päättänyt tehdä elektronisen passin.

Suomalainen ihmettelee, miten siihen saa viisumin. No, kysymys on Venäjän sisämaanpassista, joka vastaa jossain määrin meidän henkilökorttiamme.

Varsinkin pääministeri Dmitri Medvedev on hyvin innostunut kaikenlaisista elektronisista uutuuksista. On kuitenkin luvattu, että saa myös vanhan paperisen passin, jos haluaa.

Lukeminen on vähentynyt dramaattisesti: vain 28 % sanoo lukevansa viikottain ja 55% sanoo, ettei lue koskaan. Tuijotetaan vain kännykän ja/tai tietokoneen näyttöä.

Ei kannata sammuttaa

Venäjän lain mukaan metsäpaloa ei tarvitse sammuttaa, jos sen sammuttaminen tulee kalliimmaksi kuin tulipalon tuhot.

Venäjän metsäteollisuus käyttää vuosittain noin miljoonan hehtaarin verran puuta. Metsäpalot tuhoavat metsiä keskimäärin kolme kertaa enemmän vuodessa. Mutta se ei aiheuta puupulaa. Kolme miljoonaa hehtaaria on 30000 neliökilometriä eli Belgian kokoinen alue.

Tähän asti pahimmat metsäpalovuodet ovat olleet 2003 ja 2012, mutta ilmeisesti tämä vuosi tulee tekemään uuden ennätyksen.

Krasnojarskin alueen johtaja Aleksandr Uss sanoi, että metsäpalot ovat luonnollinen ilmiö, eikä ole mitään järkeä taistella niitä vastaan.

Yleisesti arvioidaan, että suuri osa paloista on sytytetty tahallaan, että ne peittäisivät laittomien hakkuiden jäljet.

Eurooppalainen ilmanlaatua ja kasvihuonekaasuja tutkiva järjestö arvioi, että kesäkuussa Siperian metsäpaloista vapautui hiilidioksia saman verran kuin Ruotsissa koko vuonna. Lisäksi palanut metsä ei sido hiilidioksia yhtä paljon kuin terve metsä. Kun Siperian metsät kasvavat hitaasti, nyt vapautuu hiilidioksia, joka luonnollisen kehityksen mukaan olisi vapautunut vasta yli sadan vuoden kuluttua – silloin ehkä jo osataan sitoa hiilidioksi ilmasta.

Osaston vanhin

Arvo Survo jäi kesäkuussa eläkkeelle. Hän oli jo elokuussa Venäjällä ja on luvannut jatkaa käyntejä toistaiseksi.

Arvo oli ainoa Sley'n läheteistä, joka oli tullut minua aikaisemmin lähetiksi. Itselläni tuli elokuun lopussa 20 vuotta täyteen – tosin en ole kokoaikaisesti kentällä.

Sley'n Helsingin toimistolta on tänä vuonna jäänyt useampikin ”veteraani” eläkkeelle. Sley'n musiikkisihteeri Kullervo Puumala jää vuodenvaihteessa eläkkeelle.

Kotimaan työssä on kaksi minua pitempään Sleyssä ollutta: Erkki Koskenniemi ja Esa Luomaranta. Esa on minua pari vuotta nuorempi eli hän varmaan jää eläkkeelle minun jälkeeni, mutta ”hopeatilalle” voin pian päästä.

Huumori on välttämätöntä

Stalin oli täyttämässä vuosia. Pohdittiin, millaisen lahjan hän voisi antaa kaikille neuvostoliittolaisille.

Mutta sellainen olisi tullut aivan liian kalliiksi. Lopulta yksi virkailija keksi ratkaisun: ”Eihän siihen tarvita kuin yksi luoti!”

Taisi kaveri päästä tutustumaan vankileirien saaristoon...

Neuvostoliiton aikana kiersi erilaisia vitsejä maan huonosta tilanteesta, vaikka virallisesti kaikki oli hyvin. Vuonna 1935 – siis vain muutama vuosi ennen Stalinin suuria vainoja – Stalin sanoi: ”Elämä on tullut iloisemmaksi!”

Viimeaikaisen tutkimuksen mukaan 70 % venäläisistä hyväksyy Stalinin osan Venäjän (tai itse asiassa Neuvostoliiton) historiassa – hänen osansa oli myönteinen Venäjän historiassa.

Tieteen erikoisuuksia

Helsingin Sanomissa oli 24.8.2019 juttu, kuinka japaninkäpypalmu kukki Britanniassa ensimmäisen kerran ulkoilmassa 60 miljoonaan vuoteen. Takana oli tietysti ilmastonmuutos.

Jäin ihmettelemään, mistä tiedemiehet tietävät, koska kukka kukki edellisen kerran. Onko heillä silminnäkijätodistus? Tai valokuva? Tai peräti video?

Onhan sen oltava totta, kun tiedemies niin sanoo. Ja tiedemiehellä on aina hyvät todisteet väitteelleen....

Tavaraa kaivataan

Erityisiä toiveita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

Olen hämmästynyt, kun te näin pian olette luopumassa hänestä, joka on kutsunut teidät, ja olette siirtymässä toisenlaiseen evankeliumiin. Mitään toista evankeliumia ei kuitenkaan ole. Jotkut vain hämmentävät teidän ajatuksianne ja koettavat vääristää Kristuksen evankeliumia. Julistipa kuka

tahansa teille evankeliumia, joka on vastoin meidän julistustamme – vaikkapa me itse tai vaikka taivaan enkeli – hän olkoon kirottu. (Gal 1:6-8)

Kohta tuli mieleeni, kun luin, että kansanedustaja Päivi Räsästä tutkitaan, onko hän syyllistynyt kiihotukseen kansanryhmää vastaa, kun hän kutsui homoseksualismia synniksi.

Kun Ruotsissa aikanaan tehtiin laki, joka kielsi julistamasta homoseksuaalisuutta vastaan, eräs professori totesi, että enää Ruotsissa ei voi painaa Raamattuja. ”No, eihän me sitä tarkoitettu!” hänelle vastattiin.

Paavali ei julistanut omaa evankeliumiaan, vaan sitä, mitä hän oli saanut Jumalalta. Siksi hän oli varma, että se on totuus.

Ei kirkko voi luopua Jumalan totuudesta. Jos se luopuu, ei se enää ole kirkko. Tätä kohden länsimaissa ikävä kyllä kuljetaan. Saat olla mitä mieltä haluat, mutta julkisesti et saa sanoa sitä ja sitä vastaan mitään.

Venäjällä laki on päinvastoin: on laitonta edistää homoseksuaalisuutta alaikäisten keskuudessa.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Inkerin kirkolle valitaan lokakuussa uusi piispa. Nyt on meneillään ehdokasasettelu. Jumalan johdatusta valintaan.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa.
- Evankeliumiyhdistyksen talouden parantumista. Tehdyt päätökset eivät vielä korjaa koko tilannetta. Parasta olisi saada lisää tuloja.
- Kiitosaihe: lomalla elokuussa oli hyvä sää. Vielä on viimeinen pätkä lomaa syyskuussa.

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsivusi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumerollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumerolla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä, on vuonna 2019:kin koko vuoden kestävä keräys diakonia-avun saamiseksi Inkerin kirkon seurakuntiin. Jos haluat antaa lahjasi tähän tarkoitukseen, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustuimistolla.**

Keräyslupa 2017-2021: Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyiskohteissa ulkomailla.